

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 stycznia 1951 r.

w sprawie zasad bilansowania i sporządzenia sprawozdań rocznych za rok 1950.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

I. Zakres obowiązywania.

§ 1. Przepisy zarządzenia niniejszego dotyczą samodzielnie bilansujących przedsiębiorstw państwowych, central spółdzielczo-państwowych oraz przedsiębiorstw mających formę spółek prawa handlowego z udziałem majątkowym Skarbu Państwa.

II. Przepisy ogólne.

§ 2. Ilekroć w tekście zarządzenia użyto wyrazów: „zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 września 1950 r.“ — oznaczają one zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 września 1950 r. w sprawie inwentaryzacji oraz prac przygotowawczych do zamknięć rachunkowych (Monitor Polski Nr A—108, poz. 1358).

§ 3. Zamknięcia ksiąg rachunkowych oraz sporządzenia rocznego bilansu należy dokonać według stanu w dniu 31 grudnia 1950 r.

§ 4. Przed sporządzeniem rocznego bilansu ma być przeprowadzony pełny spis z natury wszystkich składników majątkowych znajdujących się w dyspozycji przedsiębiorstwa oraz ich wycena w myśl przepisów zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 września 1950 r.

§ 5. Na wszelkie operacje podlegające księgowaniu w roku 1950 powinny być sporządzone odpowiednie dokumenty i zaksięgowane na właściwe konta przed sporządzeniem bilansu i zamknięciem ksiąg rachunkowych.

§ 6. Sporządzenie bilansu rocznego oraz rachunku wyników dokonuje się w sposób pozaksięgowy, tzn. bez

przeksięgowania sald ostatecznych przy pomocy dziennika na konta „Bilans zamknięcia“ i „Rachunek wyników“; nie zwalnia to jednak przedsiębiorstw od obowiązku zestawienia obrotów i sald (obrotówka-księga kontroli kont) wszystkich kont. Zestawienie, uzgodnione z księgami przedsiębiorstwa i zbilansowane, jest podstawą do sporządzenia bilansu netto i rachunku wyników przedsiębiorstwa. Zamknięcie kont w księgowości głównej przez wprowadzenie sald, podsumowanie i podkreślenie następuje po zatwierdzeniu bilansu.

Znosi się konta „Rachunek wyników“ oraz „Bilans zamknięcia“, przewidziane w poszczególnych planach kont.

§ 7. W związku z wprowadzeniem z dniem 1 stycznia 1951 r. zmian w obowiązujących planach kont należy dokonać przekształcenia bilansu początkowego wniesionego w dawnym układzie na konto „Bilans otwarcia“ przy pomocy dwóch kont pomocniczych „Bilans otwarcia — aktywa do przekształcenia“, „Bilans otwarcia — pasywa do przekształcenia“. W zakresie techniki przekształcenia należy przez analogię zastosować przepisy, podane w dziale C zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 19 listopada 1949 r. w sprawie zasad sporządzania zamknięć rachunkowych w roku 1949 (Biuletyn Finansowy P.K.P.G. Nr 8).

Przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego, podległe b. Ministerstwu Budownictwa, dostosują bilans zamknięcia do układu planu kont, który obowiązywać będzie od 1 stycznia 1951 r., na zasadzie instrukcji szczegółowych, które wydadzą Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli oraz Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

III. Przepisy szczegółowe.

Środki trwałe, środki oddane, środki otrzymane, fundusze własne.

§ 8. 1. Środki trwałe wykazuje się w aktywach bilansu w wartości netto, tj. po potrąceniu odpisów na zużycie. Wartości placów, gruntów, terenów (także leśnych i wodnych) oraz nadań górniczych począwszy od bilansu zamknięcia na dzień 31 grudnia 1950 r. nie wykazuje się na kontach środków trwałych ani też w bilansach. Zasada ta nie dotyczy wszelkich nakładów inwestycyjnych poczynionych na placach, gruntach i terenach, jak nawierzchnie, melioracje, osuszanie, nawadnianie itp., które zalicza się do środków trwałych i umarza na zasadach ogólnych.

Wartość placów, gruntów, terenów (leśnych i wodnych) oraz nadań górniczych podlega wyksięgowaniu z kont środków trwałych z równoczesnym zmniejszeniem funduszu własnego.

W przypadkach gdy tereny eksploatowane i nadania górnicze były sukcesywnie umarzone, odpowiednie odpisy na zużycie podlegają wyksięgowaniu na zwiększenie funduszu własnego.

Ogólną powierzchnię posiadanych placów, gruntów i terenów należy podać w formie uwagi w zestawieniu środków trwałych oraz umorzeń wartości środków trwałych (§ 18 pkt 1 lit. c).

Przepisy o wyksięgowaniu z bilansu wartości placów, gruntów i terenów nie dotyczą przedsiębiorstw mających formę spółek prawa handlowego z udziałem majątkowym Skarbu Państwa.

Środki trwałe ujęte w inwentarzach przedsiębiorstw według zasad odmiennych, ustalonych w instrukcjach inwentaryzacyjnych właściwych ministerstw, wprowadzić należy do bilansu w wysokości wyceny inwentaryzacyjnej.

Normy zużycia dla poszczególnych grup środków trwałych należy przyjąć w wysokości ustalonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 1 grudnia 1946 r. w sprawie wykonania dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 5, poz. 27), a w przypadkach specjalnych — według norm branżowych ustalonych przez właściwe ministerstwa.

Odpisy na zużycie przeprowadza się również od składników środków trwałych, nabytych lub wytworzonych w roku 1950, począwszy od następnego miesiąca po ich oddaniu do użytku.

Nie dokonuje się odpisów na zużycie od składników środków trwałych całkowicie zamortyzowanych, chociażby nadal pozostawały w eksploatacji. Odpis na fundusz amortyzacyjny od wartości tych przedmiotów obciąża jednak nakłady klasy 4 w korespondencji z kontami funduszu amortyzacyjnego i równowartość jego podlega odprowadzeniu na zasadach ogólnych.

2. Inwestycje rozpoczęte oraz kapitalne remonty rozpoczęte wykazuje się w bilansie w wysokości poniesionych nakładów.

Jeżeli inwestycje lub kapitalne remonty prowadzono sposobem gospodarczym — należy rozliczyć wszystkie nakłady, poniesione w roku 1950, a odpowiednio dokumenty złożyć właściwemu bankowi do refundacji w ustalonych terminach.

3. Inwestycje i kapitalne remonty ukończone wykazać należy w bilansie w wysokości poniesionych nakładów, wynikających z sald na kontach zakończonych robót kapitalnych, jeżeli obowiązujące plany kont przewidują prowadzenie kont kontrolujących wykonanie planu inwestycyjnego.

Rozliczenie finansowe i kompensację sald na kontach robót kapitalnych zakończonych przeprowadza się po zatwierdzeniu bilansu rocznego w księgach rachunkowych roku 1950.

§ 9. 1. Przelewy nadwyżek środków obrotowych, przelewy podatku dochodowego oraz dotacje na uzupełnienie środków obrotowych przyjąć należy w wysokości efektywnie dokonanych w roku 1950 przelewów bądź sum efektywnie otrzymanych.

Różnicę między przypadającym do odprowadzenia w roku 1950 podatkiem dochodowym, obliczonym w myśl obowiązujących przepisów, a faktycznie wykonanymi przelewami uwidacznia się wyłącznie na kontach pozabilansowych jako środki do odprowadzenia lub środki oddane w nadmiarze.

2. Salda debetowe kont „Środków oddanych“ z wyjątkiem „Przelewów podatku dochodowego“ oraz salda kredytowe kont „Środków otrzymanych“ podlegają przeksięgowaniu na konta funduszu własnego (względnie jego zwiększeń lub zmniejszeń, gdy te konta są przewidziane w planie kont) po zatwierdzeniu bilansu w księgach rachunkowych roku 1950. Powyższą zasadę należy stosować również do podgrupy „Zwiększenia funduszu własnego“ i „Zmniejszenia funduszu własnego“.

Salda kont „Przelewy podatku dochodowego“ oraz „Wynik działalności przedsiębiorstwa“ należy wykazać w bilansie; likwidacja powyższych sald dokonana będzie po zatwierdzeniu bilansu w księgach rachunkowych roku 1951. Jeżeli w roku 1950 dokonano przelewów na podatek dochodowy za lata ubiegłe (1949, 1948 itd.), należy uprzednio wpłaty przeksięgować na zmniejszenie funduszu własnego w księgach roku 1950.

Środki pieniężne, kredyty, rozrachunki.

§ 10. 1. Gotówkę w kasie należy wykazać w aktywach bilansu zgodnie ze stanem faktycznym w dniu 31 grudnia 1950 r., stwierdzonym protokołem z rewizji kasy przez komisję inwentaryzacyjną.

Konta bankowe przyjmuje się do bilansu w wysokości sald, potwierdzonych wyciągami bankowymi z tych kont. Przelewy bankowe, które nie wpłyną do dnia 31 grudnia 1950 r. i w związku z tym nie mogą być zaksięgowane na odpowiednie konta bankowe, należy wykazać na koncie „Sumy pieniężne w drodze“.

2. Salda czynne i biernie rozrachunków z odbiorcami, dostawcami, organami finansowymi, instytucjami ubezpieczeń społecznych, Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń Wzajemnych i innymi instytucjami, jak również salda innych należności i zobowiązań powinny być z kontrahentami uzgodnione. Fakt uzgodnienia powinien być potwierdzony na piśmie w trybie ustalonym zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 23 września 1950 r. W wyjątkowych przypadkach, kiedy do dnia zakończenia prac bilansowych nie zostanie osiągnięte wzajemne uzgodnienie sald, dopuszcza się przyjęcie do bilansu sum wynikających z ksiąg rachunkowych i uznanych przez przedsiębiorstwo za słuszne.

3. Zobowiązanie z tytułu „Premii załogi z zysku roku 1948“, wprowadzone do ksiąg rachunkowych przedsiębiorstw na podstawie rozdz. V pkt 4 lit. d) instrukcji F. 26 Departamentu Finansowego b. Min. Przemysłu i Handlu z dnia 10 listopada 1948 r. w sprawie zamknięcia ksiąg za rok operacyjny 1948 (Biuletyn Finansowy Min. Przemysłu i Handlu Nr 5) — należy przeksięgować na konto „Zwiększenia funduszu własnego“.

4. Salda rozliczeń wewnętrzno-branżowych muszą być bezwarunkowo uzgodnione na dzień bilansowy. Bilans, do którego będą wprowadzone nie uzgodnione salda rozliczeń wewnętrzno-branżowych, będzie traktowany jako nieprawidłowo sporządzony.

§ 11. Należności i zobowiązania sporne wykazuje się w bilansie w pełnej sumie; za należności i zobowiązania sporne uważa się te sumy, których dochodzenie odbywa się w drodze postępowania sądowego lub arbitrażowego.

Pretensje odrzucone w postępowaniu sądowym lub arbitrażowym podlegają spisaniu na straty. Należności figurujące na koncie należności wątpliwych należy przenieść bądź na konto należności spornych, jeżeli dłużnikowi wytoczono sprawę sądową lub przekazano sprawę do arbitrażu, bądź na konto innych należności i zobowiązań stosując w tym przypadku zasady ogólne podane w § 12.

§ 12. Zobowiązania i należności, w stosunku do których nastąpiło przedawnienie, należy odpisać na zyski lub straty.

Należności nieściągalne podlegają również odpisanu na straty na podstawie uprzedniej decyzji jednostki nadrzędnej w granicach przyznanych uprawnień.

§ 13. Różnice z przerechnowania wynikające ze zmiany systemu pieniężnego, wykazane na kontach różnic stosownie do zasad instrukcji Ministra Finansów z dnia 29 października 1950 r. (Monitor Polski Nr A—116, poz. 1450), podlegają przeniesieniu na konto funduszu własnego bezpośrednio bądź pośrednio przez konta „Zmniejszenie funduszu własnego” lub „Zwiększenie funduszu własnego”, jeśli takie konta są przewidziane przez jednolite plany kont.

Powyższy przepis stosuje się również do jednorazowych wynagrodzeń wyrównawczych, zasiłków i dodatków wypłaconych w związku ze zmianą systemu pieniężnego, a księgowanych przejściowo w myśl powołanej wyżej instrukcji Ministra Finansów na koncie „Jednorazowe wynagrodzenie, dodatki i zasiłki” w grupie „Inne należności i zobowiązania”.

Odpisanie różnic przerechnowań kont prowadzonych w obcych walutach w centralach i biurach handlu zagranicznego regulują odrębne przepisy.

Przeksięgowania powyższe przeprowadza się po zatwierdzeniu bilansu w księgach rachunkowych roku 1950.

§ 14. 1. Nie wykorzystane rezerwy, których utworzenie przewidywał plan finansowo-przemysłowy przedsiębiorstwa, wykazuje się w bilansie. Rozwiązanie nie wykorzystanych rezerw może nastąpić wyłącznie na zasadzie decyzji władz nadrzędnych.

2. Fundusze celowe przyjmuje się do bilansu w wysokości sald na odpowiednich kontach. Salda tych kont powinny być uzgodnione ze stanami na rachunkach bankowych funduszy i rezerw. Zasada ta nie dotyczy konta „Fundusz zakładowy”.

3. Fundusze scentralizowane: fundusz akcji socjalnej, fundusz nagród i prac zleconych.

Rozliczenia dotyczące preliminarza wydatków akcji socjalnej powinny być przeprowadzone w zasadzie do dnia 31 grudnia 1950 r.; ewentualne zobowiązania z tytułu akcji socjalnej mogą być wykazane w bilansie tylko w tym przypadku, jeśli znajdują pokrycie w budżecie akcji socjalnej w 1950 r.

Powyższa zasada dotyczy również preliminarza wydatków finansowanych ze środków funduszu nagród i prac

zleconych w przedsiębiorstwach nie objętych działaniem ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53).

Nie wykorzystane środki, pochodzące z narzutu do płac na fundusz akcji socjalnej oraz fundusz nagród i prac zleconych, odprowadzą przedsiębiorstwa do jednostek administrujących funduszami scentralizowanymi w terminie do dnia 31 stycznia 1951 r.

Jednostki administrujące funduszami scentralizowanymi oraz przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio władzom naczelnym przekażą nie wykorzystane sumy, o których mowa wyżej, na dochód budżetu Państwa roku 1951, zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A—131, poz. 1625).

§ 15. Składniki majątkowe, nabyte ze środków budżetowych akcji socjalnej lub funduszu zakładowego, powinny być ujęte w inwentarzu przedsiębiorstwa i podlegają aktywowaniu na kontach odpowiednich środków na zasadach ogólnych.

§ 16. Salda kont rozliczeń międzyokresowych zarówno czynnych jak i biernych, które wykazać należy w bilansie powinny być uprzednio skontrolowane i doprowadzone do takiego stanu, aby po stronie aktywów ujęte były wydatki i nakłady poniesione w bieżącym okresie a odnoszące się do okresów następnych, natomiast po stronie pasywów bądź wpływy z tytułu dochodów, dotyczących okresu przyszłego, bądź nie sfinansowane nakłady, zarachowane w roku bieżącym na klasę 4 jednolitego planu kont.

Materiały, towary, wyroby, produkcja w toku.

Przedsiębiorstwa przemysłowe.

§ 17. 1. Środki obrotowe ewidencjonowane w klasie 3 i 8 jednolitego planu kont wykazuje się w bilansie w wartości, wynikającej z ich wycenienia według zasad podanych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 września 1950 r. oraz z uwzględnieniem zmiany systemu pieniężnego (uchwała Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. — Monitor Polski Nr A—116, poz. 1446).

Przedsiębiorstwa handlu krajowego.

2. Hurtownie, które w roku 1951 ewidencjonować będą towary w cenie detalicznej, dokonają przeliczenia wartości zapasów towarowych na cenę detaliczną, zaewidencjonują marżę handlową (marża hurtowa plus marża detaliczna) i dokonają odpowiedniego przeksięgowania z kont podgrupy 33 i 35 na konta podgrupy 34 i 36.

Powyższa zasada rozciąga się odpowiednio na składnice z tym, że marża handlowa obejmuje wówczas: marżę składową, marżę hurtową i marżę detaliczną.

Towary, których ewidencja prowadzona będzie w roku 1951 w cenach hurtowych, wycenia się według cenników obowiązujących w dniu bilansowym z równoczesnym uwzględnieniem odpowiedniej marży handlowej.

Koszty organizacyjne ewidencjonowane na koncie 1966 umarza się metodą bezpośrednią w okresie nie przekraczającym lat 5. Ubytki i manka oraz nadwyżki (podgrupa 175 i 174) muszą być rozliczone przed sporządzeniem zamknięcia rocznego i przeksięgowane odpowiednio na klasę 2 i 4 jednolitego planu kont lub konta osobowe klasy 1.

Przedsiębiorstwa handlu zagranicznego.

3. Centrale i biura handlu zagranicznego obowiązane są wykazać w bilansie zagraniczne koszty, odnoszące się do zapasów zainwentaryzowanych w dniu 31 grudnia 1950 r. Zagraniczne koszty, dotyczące zrealizowanych to-

warów, które nie zostały zarachowane w roku 1950 wobec braku właściwych dokumentów, podlegają rozliczeniu w roku 1951 bezpośrednio z kontem „Rozliczenie z tytułu różnic budżetowych za lata ubiegłe“.

Przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego.

4. Przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego sporządzają zamknięcie ksiąg rachunkowych na podstawie odrębnych instrukcji, które wydadzą właściwe władze naczelne w oparciu o przepisy niniejszego zarządzenia. W bilansach tych przedsiębiorstw należy aktywować jako roboty w toku—koszty poniesione w związku z wykonywaniem budów i robót, na które nie wystawiono faktur za okres do dnia 31 grudnia 1950 r.

Koszty budów i robót nie ukończonych, a także ukończonych lecz nie skolaudowanych, na które wystawiono faktury, chociażby nawet przejściowe (załączkowe), podlegają przeniesieniu na rachunek wyników.

Inne przedsiębiorstwa.

5. Przedsiębiorstwa innych działów gospodarczych stosują odpowiednio zasady niniejszego zarządzenia z uwzględnieniem przepisów zawartych w instrukcjach inwentaryzacyjnych, wydanych przez właściwe władze naczelne.

IV. Wzory, załączniki, terminy.

§ 18. Sprawozdania roczne za rok 1950 składają się:

- 1) w przedsiębiorstwach przemysłowych i innych jednostkach, prowadzących księgowość w oparciu o jednolity plan kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłowych:

z bilansu	wzór Nr I
i rachunku wyników	wzór Nr II,
oraz następujących załączników:	
a) porównawczy rachunek wyników	wzór Nr III,
b) sprawozdania z wykonania planu nakładów i kosztów	wzór P4 m,
c) zestawienie środków trwałych oraz umorzeń wartości środków trwałych	wzór Nr I/1
d) zestawienie analityczne środków trwałych, funduszków własnych oraz pokrycia normatywów	wzór P 6 k,
e) sprawozdanie z gospodarki funduszami scentralizowanymi,	
f) sprawozdanie z gospodarki funduszem zakładowym,	
g) zestawienie zbiorcze niedoborów i nadwyżek zapasów na dzień 31 grudnia 1950 r. i zestawienie zbiorcze niedoborów i nadwyżek odpisanych na klasę 2,	
h) sprawozdanie z wykonania planu przyspieszenia obiegu środków obrotowych,	
i) zestawienie analityczne zmian funduszu własnego	wzór Nr I/2,
j) sprawozdanie z obniżenia kosztów własnych produkcji porównywalnej w roku 1950;	
2) w przedsiębiorstwach przemysłowych i innych jednostkach, prowadzących księgowość w oparciu o jednolity plan kont dla przedsiębiorstw państwowego przemysłu miejscowego:	
z bilansu	wzór Nr I,
i rachunku wyników	wzór Nr II,

oraz następujących załączników:

a) sprawozdanie z wykonania planu nakładów i kosztów	wzór M 4 m,
b) zestawienie środków trwałych oraz umorzeń wartości środków trwałych	wzór Nr I/1,
c) zestawienie analityczne środków trwałych, funduszków własnych oraz pokrycia normatywów	wzór M 6 k,
d) oraz załączniki wymienione w pkt 1 lit. e) — i);	
3) w przedsiębiorstwach handlowych i usługowych:	
z bilansu	wzór Nr I
i rachunku rezultatów sprzedaży, rezultatów realizacji, wyników (działalności)	wzór Nr II, III, IV (IVa),

oraz następujących załączników:

a) sprawozdanie z wykonania planu nakładów i kosztów	wzór A 4 m.
b) zestawienie środków trwałych oraz umorzeń środków trwałych	wzór Nr I/1,
c) zestawienie analityczne środków trwałych, funduszków własnych oraz pokrycia normatywów	wzór H 6 k,
d) zestawienie planu obrotów towarowych	wzór H 7 k,
e) załączniki wymienione w pkt 1 lit. e), g)—i).	

Przedsiębiorstwa handlowe obejmujące łącznym bilansem kilka rodzajów jednostek operatywnych (składnice, hurtownie, sklepy detaliczne, punkty skupu, żywienia zbiorowego itp.), obowiązane są ponadto zestawzić na oddzielnym załączniku dla każdej z tych jednostek: wykonanie planu nakładów (wzór H 4 m cz. I), wykonanie planu obrotów towarowych (wzór H 7 k) oraz koszty obrotu handlowego (grupa 96 w rachunku wyników wzór Nr IV);

- 4) w przedsiębiorstwach utrzymywanych z „Rachunku narzutów administracyjnych“:
 - a) z bilansu wzór Nr I,
 - b) rachunku działalności wzór Nr II,
 - c) sprawozdania z wykonania planu nakładów i kosztów wzór A 4 m.
 Pozostałe jednostki, nie wymienione wyżej, złożą sprawozdania roczne na wzorach ustalonych przez właściwe władze nadrzędne. Na sprawozdania te składają się co najmniej:
 - a) bilans,
 - b) rachunek wyników,
 - c) sprawozdanie z wykonania planu nakładów i kosztów,
 - d) zestawienie niedoborów i nadwyżek zapasów na dzień 31 grudnia 1950 r.,
 - e) zestawienie niedoborów nadwyżek odpisanych na straty,
 - f) sprawozdanie z wykonania planu przyspieszenia obiegu środków obrotowych.

§ 19. Wzory wymienione w § 18 pkt 1—4, oznaczone cyframi arabskimi lub rzymskimi, stanowią załączniki do jednolitych planów kont, ogłoszonych instrukcjami: 1 F, 6 F, 10 F, 12 F — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w roku 1949, natomiast oznaczone symbolami literowo-cyfrowymi stanowią załączniki do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 1950 r. w sprawie okresowych sprawozdań finansowych na rok 1950 (Monitor Polski Nr A—69, poz. 812).

Przedsiębiorstwo Sprawozdanie z wykonania planu przyspieszenia obrotu środków w obrótowych w roku 1950.*) Zażalenie — § 18 pkt 1 lit. b).

Lp.	Nazwa środków obrotowych	Średni stan			Cykl obrotowy w dniach**)			Różnice w dniach		Zwolnione śr. obr.		Związane dodatk. kowo śr. obrót.	
		za rok ubiegły	wg planu na 1950 r.	za 1950 r.	za rok ubiegły	wg planu na 1950 r.	za 1950 r.	w stos. do roku ubiegłego	w stos. do planu	w stos. do roku ubiegłego	w stos. do planu	w stos. do roku ubiegłego	w stos. do planu
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	Środki finansowe (100, 110, 111, 116)												
2	Materiały w drodze												
3	" " podstawowe												
4	" " pomocnicze i paliwo												
5	Opakowania												
6	Części zapasowe do maszyn i urządzeń.												
7	Przedmioty niematerialne												
8	Materiały w przerobcie obcym												
9	Razem materiały												
10	Towary w drodze												
11	" " wg cen zakupu (skup)												
12	" " " " (zjw. zbior.)												
13	" " " " (import)												
14	" " " " (eksport)												
15	" " " " (inne)												
16	" " " " (hurt)												
17	" " " " (detal)												
18	" " w przeróbce												
19	" " handlowe												
20	Razem towary												
21	Wyroby gotowe												
22	Półfabrykaty typowe (przezn. do sprzed.)												
23	Razem wyroby												
24	Produkcja w toku												
25	Wyroby półgotowe												
26	Półfabrykaty typowe własne do dalszego przerobku												
27	Roboty i usługi odpłatne												
28	Rozliczenia międzyokresowe czynne (wydatki przysz. okresów)												
29	Środki normowane razem (mniej poz. 1)												
30	Obrotowy												
31	R-k różnic cen												
32	Rozliczenia ujemn.-branżowe												
33	Inne należności												
34	Środki nie normowane razem												
Ogółem środki obrotowe (29+31)													

a) Koszt własny realizacji bez podatku obrotowego za rok 1949 zł
 b) Planowany koszt własny realizacji bez podatku obrotowego za rok 1950 zł
 c) Rzeczywisty koszt własny realizacji bez podatku obrotowego za rok 1950 zł
 *) W tysiącach złotych z jednym znakiem po przecinku.
 **) Obliczać z dokładnością do jednej tysięcznej dnia.
 d) Wartość sprzedanych towarów w roku 1950 zł
 e) Planowana wartość sprzedanych towarów wg ceny nabycia w roku 1950 zł

Dyrektor

Główny księgowy